Enterobius vermicularis munade mikroskoopia anaalkaapest

***Enterobius vermicularis* munade mikroskoopia anaalkaapest (An-E vermicularis-m)**

Põhja-Eesti regionaalhaigla laboratooriumi hematoloogia labor
Telefonid: 617 1029; 617 2026; 617 1764

Üldiseloomustus

Enterobiaas on laialt levinud helmintiaas, eriti lastekollektiivides. Infektsiooni põhjustab ümarusside klassi kuuluv naaskelsaba ehk *Enterobius vermicularis*. Nakkusallikaks on nakatunud inimene. Nakatumine toimub fekaal-oraalsel teel, st munadega saastunud käte, mänguasjade ja tarbeesemete vahendusel. *Enterobius vermicularis* parasiteerib inimese jämesoole distaalses osas. Emased parasiidid roomavad öösiti pärakuümbrusele munema, põhjustades nakatunul sügelust. Munad muutuvad nakatamisohtlikuks nelja kuni kuue tunni pärast, säilivad esemetel kuu aega ja on vastupidavad kuivamisele. Sageli tekib autoinvasioon.

Näidustused

- Enterobiaasi diagnoosimine

Referentsvahemik

Negatiivne

Kliiniline tõlgendus

- Positiivne tulemus viitab *Enterobius vermicularis* infektsioonile
- Negatiivne tulemus ei välista *Enterobius vermicularis* infektsiooni. Kuna emane parasiit muneb sporaadiliselt, on soovitatav järjestikune analüüsi võtmine 3 – 5 päeva järel.

Proovi-/uuringumaterjal	Anaalkaabe

Proovianum	glütseroolitampooniga katsuti (küsida laborist või vereandmise kabinetist)
Proovivõtu eritingimused	Proov võetakse hommikul pärast voodist tõusmist, enne pesemist. Materjal võetakse perianaalsetelt voltidelt glütseroolis immutatud tampooniga ning asetatakse katsutisse.
Uuringumaterjali säilivusaeg, -temperatuur jt transpordi tingimused	2...8 °C 1 päev
Segavad tegurid	
Teostamise sagedus	tööpäeviti
Mõõtemeetod	Algmaterjali mikroskoopia
HK kood	66500

Kasutatud kirjandus

1. Masso R, Saag A, Masso M. Inimese parasitoloogia: ainuraksed ja hulkraksed parasiidid; Tartu Ülikool, Bio- ja siirdemeditsiini instituut; Eesti Ülikoolide Kirjastus, 2015; 78.
2. Versalovic'J. Manual of Clinical Microbiology, 10th ed. ASM Press, 2011; 2204.
3. Garcia LS. Clinical Microbiology Procedures Handbook, 3rd ed. ASM Press, 2007; 9.10.2.13.

Koostanud: Jelena Jerjomina, laboriarst

11.02.2019

Viimati uuendatud 12.11.2024